

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Пословни број К-По₂ 7/2017

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 28.06.2019. године

**Транскрипт аудио записа са главног претреса
одржаног дана 28.06.2019.године**

Председник већа: Председник већа отвара заседање и објављује наставак главног претреса у предмету Одељења за ратне злочине Вишег суда у Београду К.По₂ број 7/2017, против оптуженог Јовановић Милорада, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 КЗ СРЈ, у вези члана 22 КЗ СРЈ, по оптужници тужиоца за ратне злочине КТО број 1/2017 од 03.04.2017.године.

Утврђује се да су на главни претрес приступили:

- Заменик тужиоца за ратне злочине Бруно Векарић.
- Оптужени Јовановић Милорад, са браниоцем адвокатом Миловић Марком,

И колико сам обавештена присутни су и сведоци [REDACTED] и [REDACTED]

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес одржи.

Главни претрес је јаван.

Врши се аудио снимање главног претреса, а препис тонског снимка биће саставни део записника о главном претресу.

Наставак доказног поступка

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се у наставку доказног поступка испитају сведоци [REDACTED] и [REDACTED]

Молим вас позовите сведока [REDACTED]

Сведок [REDACTED]: Добар дан.

Председник већа: Добар дан. Изволте, станите овде за овај микрофон ту.

Пред судом је **сведок П** [REDACTED] **О**, идентитет се утврђује увидом у личну карту Босне и Херцеговине број [REDACTED] Реците ми молим вас име вашег оца?

[REDACTED].

Председник већа: [REDACTED], добро. Дан и месец рођења?

[REDACTED]

Председник већа: Да.

[REDACTED]

Председник већа: Добро. Реците ми где станујете, где је ваше пребивалиште?

[REDACTED]

Председник већа: Дакле неизмењени лични подаци, као са записника о саслушању сведока од 16.10.2015.године. Ви сте били саслушани дакле 16.10.2015.године, у Тужилаштву у Бихаћу, јел се сећате тога?

Сведок [REDACTED]: Сећам, сећам се.

Председник већа: Добро. Ви сте позвани у својству сведока, као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело, нисте дужни да одговарате на питања уколико би одговорима себе или неког вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. То вам је јасно јел тако? Та упозорења сте имали и у Тужилаштву. Реците ми овако, да ли познајете, прво заклетву, реците ми јел имате текст заклетве испред?

Сведок [REDACTED]: Има, овде пише ако је то то.

Председник већа: Прочитајте на глас.

Сведок [REDACTED]: Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што будем питан говорити само истину и да ништа од овога што ми је познато нећу прећутати.

Председник већа: Добро хвала.

Сведок упозорен, опоменут, па изјави:

Да ли ви остајете код овог исказа који сте дали 16.10.2015.године?

Сведок [REDACTED]: Апсолутно.

Председник већа: Остајете у свему код тог исказа. Добро, ви сте предложени од стране заменика тужиоца за ратне злочине.

Сведок [REDACTED]: Ја се извињавам само, молим вас, ако дозвољавате јел може?

Председник већа: Изволте.

Сведок [REDACTED]: Јел ја могу некако да седим, мени је напорно да ја стојим два сата или сат, колико буде испитивање.

Председник већа: Неће сигурно толико трајати.

Сведок [REDACTED]: Молим?

Председник већа: Колико видим из овог записника нисте се ви нешто много ни изјашњавали, не верујем да ће то трајати, али наравно изволте седите. Па нека траје и 10 минута, само седите.

Сведок [REDACTED]: Мени је лакше мало кад седим, ја се извињавам.

Председник већа: Само седите.

Сведок [REDACTED]: Е то је већ мало боље.

Председник већа: Добро. Дакле, нас интересује период јун, јул 1992.година. Да ли сте ви били ангажовани у неким јединицама, ако сте били ангажовани у којим јединицама и интересује нас шта вам је познато о затварању цивила, људи у просторије спомен музеја „Симо Миљуш“ у Лушци Паланци. Ви укратко нам испричајте шта вам је о томе познато, а после ће вас заменик тужиоца питати, јер ви сте и предлог заменика тужиоца. Пре него што кренемо реците ми молим вас Јовановић Милорада да ли познајете?

Сведок [REDACTED]

Председник већа: Добро. Испричајте нам онда да ли сте у завади са њим?

Сведок [REDACTED]: Не.

Председник већа: Нисте. Дакле, шта сте били у том периоду јуна, јула 1992.

Сведок [REDACTED]: Па овако да идемо редом, како сте ви поставили питање.

Председник већа: Укратко, да.

Сведок [REDACTED]: Колико сам ја меморисао, питали сте да ли сам био ангажован убило којој јединици. Значи јесам, био сам ангажован, био сам ангажован у резервном саставу полиције, ту су ме ангажовали по нормално мом сазнању, јер ја сам војску служио овде у [REDACTED], био сам лични курир [REDACTED]. Кад сам дошао тамо нуђено ми је да идем у цивилну полицију, ја нисам хтео, онда су мене ангажовали у резервни састав полиције и ту сам био негде значи цело време и мирно време и предратно доба.

Председник већа: А где сте припадали, којој полицијској јединици?

Сведок [REDACTED]: Којој полицијској јединици?

Председник већа: Да.

Сведок [REDACTED]: Лушци Паланка.

Председник већа: Е тако.

Сведок [REDACTED]: У последње време Лушци Паланка, пре тога је нешто било у Доњем Каменграду, у то само предратно доба кад се почело гуркат, кад се почело наоружават, кад је ту свашта нешто почело да се дешава. Значи тада сам био, био је резервни састав ангажован и смештен у основну школу у Доњем Каменграду, гдје сам и ја долазио.

Председник већа: Добро, тај период нас не интересује, то претходно, предратно стање, како се каже, него нам испричајте као резервни полицајац да ли сте, где сте ви били смештени, где сте долазили, која је ваша матична јединица била. У Лушци Паланци јел тако?

Сведок [REDACTED]: Само лагано, само лагано госпођо, све ћу ја вама појаснит. Овако, ја сам био Доњи Каменград и Лушци Паланка на нашу страну, значи према Босанској Крупи који су припадали централној станици Сански Мост, у Доњем Каменграду је био смештен резервни састав полиције до самога, значи док смо још били у некој целини, нисмо се раздвојили, није дошло до сукоба, значи ту смо заједно дежурали, док нису почеле оне ноћне страже, док нису почели препад, док нису почели пуцњава, убиства, свашта нешто, да ли ме разумете, е онда кад је муслимански народ предао оружје, тада су нас пребацили нормално у Лушци Паланку, јер и формално припадано Лушци Паланци, моје село је припадало Лушци Паланци, том подручном одељењу станице полиције.

Председник већа: Добро.

Сведок [REDACTED]: Значи цело време сам био ту.

Председник већа: Добро, и шта вам је познато везано за лица која су затварана у овај спомен музеј, како га називају, спомен музеј „Симо Миљуш“?

Сведок [REDACTED]: Па овако.

Председник већа: Јел знате нешто о том затварању, да ли сте ви учествовали у неком том затварању?

Сведок [REDACTED]: Полако, полако, само редом, само редом.

Председник већа: Е сад не знам шта је за вас ред, ја вас усмеравам којим редом да идете.

Сведок [REDACTED]: Ја не могу тако брзо, ако оћете да добијете праву информацију и ако оћете да знате истину, онда ја то тако морам ради, ако ћемо скакат час лијево, час десно, нећемо доћи до онога што је циљ.

Председник већа: Изволите.

Сведок [REDACTED]: Значи само, ја бих прво мало да вам дам увод у то гдје сам ја живио, гдје је живио Милорад и та села око нас која су егзистирала и тај живаљ који је егзистирао ту. Значи село Фајтовци гдје сам ја живио, и село Липник, они се нису дотицали, они су подалеко једно од другог, то је 6 километара, 7 од прилике има. А између нас је био гледајући према Липнику на лијеву страну је био Вакуф, на десну страну је била Модра, они су се наслањали на Липник с доње стране, а према нама су се наслањали, на Фајтовце су се исто наслањали. Фајтовци су били окружени са све муслиманским селима Дошци, Окреч, Лукавице су биле комбиновано насеље, мијешано Муслимани и Срби, да каже човек једна кућа овај, једна онај, једна овај. Такав је био живаљ, е сада шта се даље дешавало када је дошло до привођења неког. То вас занима, цивилног становништва?

Председник већа: Па ево ја сам вам поставила питање.

Сведок [REDACTED]: Е само мало, полако. Кад говоримо о привођењу цивилног становништва, не знам како то неко, тај сценарио који се примењује и којему се стално копају очи, нама. Да ли је то цивил, да ли сам ја цивил, ако узмем сада аутоматску пушку и носим кроз село.

Председник већа: Дакле, који је ваш задатак био као резервног полицајца?

Сведок [REDACTED]: Мој задатак у Фајтовцима је био да обилазим сва стражарска места и рад на пункту на врх Киска.

Председник већа: Добро.

Сведок [REDACTED]: Проток значи саобраћаја и цивила смо контролисали ја и [REDACTED]. Е тако је од прилике то ишло и онда је почело привођење, нико није привођен што онако, ајде да каже човек из чиста мира да каже, него сви људи који су имали сумњу и који су крили оружје, који су имали кући оружје а крили су га. Значи под том сумњом је неко приводит, ако је приводит, а и било је привођења, који је био неко од екстремнијих случајева, који је био предводник у томе свему, који је организовао разне ствари и тако.

Председник већа: Е сада, ја вас усмеравам да нам испричате о тим привођењима, али ја ћу дати реч заменику тужиоца, конкретно нека вам постави питања везана за овог сведока.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добар дан.

Сведок [REDACTED]: Добар дан.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Мене занима јесте ли чули за израз „купилица“? „Купилица“?

Сведок [REDACTED]: Не.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Нисте чули, за неко превозно средство које је купило становништво и одвозило их на?

Сведок [REDACTED]: То можда неко звао ајде да да не кажем неку....

Заменик тужиоца за ратне злочине: Не, да ли сте чули то?

Сведок [REDACTED]: Не, не.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Нисте чули?

Сведок [REDACTED] **ић:** Купилица?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јесте.

Сведок [REDACTED]: Чуо сам за

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. Ви сте сада рекли мало пре да се становништво које је било како кажете сумњиво?

Сведок [REDACTED]: Вјероватно да је.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Како је била та сумња рефлектована, одакле су они били сумњиви, јесу ли то били неки спискови, како су, по ком критеријуму сте ви привођили, односно не ви?

Сведок [REDACTED]: Кад кажете ви?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Кад кажем ви него уопште значи људи који су привођили у тим превозним средствима и одвозили у овом конкретном случају у школу „Симо Миљуш“; како, по ком критеријуму су водили људе? Рекли сте због тога што су били сумњиви, како су они били сумњиви?

Сведок [REDACTED]: Е овако, с обзиром да сам цијело време рата ту био, живио ту, познавали смо се између себе сви, апсолутно сви. Ми Срби, православни народ је узео оружје тако што је остао при војсци, војска је дала наоружање, значи није било никаквих проблема, а Муслимански живаљ је куповао наоружање, набављали су неким слепим каналима, то кад, исто то би нас одвело у велику даљину ширину, пошто познајем неке друге изјаве од господина Родића, он је тада радио у обавештајним службама, то је долазило из Загреба, па се продавало, па се дијелило, па разво разне ствари. Углавном смо ми сви знали ко је организатор набавке оружја, ко је дијелио оружје, ко је организовао људе, рецимо у селу Напрељу је [REDACTED], [REDACTED]

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро, не занима ме то превише сад. Хоћу следеће питање да поставим ОК. Значи по том сте систему, значи они су.

Сведок [REDACTED]: Тако је, ми се лично познавали, познајемо се ко је с чим се бавио, разумете.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Када су, или када сте, када су одводили људе у. Јесте ли чули шта о „Сими Миљушу“ школи, шта се тамо дешавало?

Сведок [REDACTED]: О којој школи?

Заменик тужиоца за ратне злочине: „Симо Миљуш“ центар?

[REDACTED]: Не.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Нисте никад чули за „Симо Миљуш“?

Сведок [REDACTED]: „Симо Миљуш“ постоји школа у Санском мосту.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Школа, да. И шта је тамо било?

Сведок [REDACTED]: Не, ја нисам доле ишо уопште, ја сам био у Фајтовцима.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Не, него шта је тамо било, јесте ли чули шта се тамо дешавало?

Сведок [REDACTED]

Заменик тужиоца за ратне злочине: Нисте знали ништа?

Сведок [REDACTED]: Пазите, доводите ме у позицију да лажем, не могу, нисам био.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Не, не.

Сведок [REDACTED]: Ја сам стриктно реко, мој задатак, а мој командир је био [REDACTED], је био да обилазим сва стражарска места, ја и [REDACTED], у селу Фајтовцима, пошто је село Фајтовци су растрчано село, а са свих страна су муслиманска села била, и ми смо ноћу то обилазили а преко дана смо држали пункт на врх Киска, нисмо имали минуте једне слободне, да ми кажемо идем ја сад овде, или идем онде, нисам, а командир је пролазио поред нас и давао нам задатке.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро, разумео сам, ви нисте били тамо. Јесте ли чули да се тамо нешто дешава, да се људи испитују, да су?

Сведок [REDACTED]: То се радило у Санском Мосту.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Санском Мосту.

Сведок [REDACTED]: То је радило стручни органи, крим. је ја мислим да се звао, нешто, крим. се то звало доле у Санском Мосту.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јесте ли познавали [REDACTED]?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Како не, ишо са мном у основну школу.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Е па јел он тамо седео?

Сведок [REDACTED]: Не, не, [REDACTED] је само седио у Лушци Паланци.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Лушци Паланци?

Сведок [REDACTED]: У својој станици и нас свију контролисао. Значи [REDACTED] је имао и активни састав полиције и нас резервни састав који је служио само као подршка активном саставу, а ако се негде ишло у привођење, ако дозвољавате, или коме да се обратим, ако се ишло негде у привођење неко испред нас су увек ишли активни полицајци који су имали више искуства, који су имали више сазнања, и боље су знали користити своја полицијска овлашћења. Ми смо практично ишли као подршка, као подршка тим људима у случајевима да не дај боже да се запуца, што је било увек постојала могућност и то је то.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. Да ли сте чули да се нешто дешавало у Лушци Паланци, нешто што није уобичајено, да ли је неко неког тукао, да ли је?

Сведок [REDACTED]: Не, не, не.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Та испитивања, сад сте рекли било је тога?

Сведок [REDACTED]: Не, не, испитивања су се сва вршила, у Лушци Паланци се само могло да приведе на кратко, на дан, два и у том смислу разумијеш, а све се.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А где су они, значи јесу ли све време били у станици или?

Сведок [REDACTED]: Не знам, то.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јесте ли чули да су их пребацивали можда у школу ту?

Сведок [REDACTED]: Не, то не знам, нисам ишо тамо, према томе све што вам кажем нећу вам рећи истину.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јел вам познато име [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Јесте.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Како вам је познато?

Сведок [REDACTED]: [REDACTED], како сад, хоћемо до најситнијих детаља или да само кратак пресек направим?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да направите кратак пресек, па ћу вас питати.

Сведок [REDACTED]: [REDACTED] је у једној од група кренуо из села Окреча, према Бихаћу, Сазину, Бихаћу горе према Петом корпусу, и у свом неком лошем сналажењу, или нису могли издржат, или било шта, [REDACTED] [REDACTED] се враћао назад на Окреч, њих тројица су се враћала, у том враћању за кући, он је наишо кроз село Будим, изнад села Будима се налазе Шеве, то је српски засеок, а Будим је испод њих рецимо неких педесетак метара, мало пре сам рекао да су све Лукавице измешане, то је један засеок од села Лукавица где смо ми, где су ти православци, ми Срби држали своју стражу, чували своје породице, и он је како је онако у оним војничким чизмама ишо, био је мало блатњав пут, клемардо, тамо је био, био је [REDACTED], и био је [REDACTED] на стражи, и они су наишли на, или [REDACTED] су били на стражи, и они су га оставили, он је са собом имао аутоматску пушку, био је у цивилу и имао је војничке чизме на себи, и они су га ту задржали, разоружали га, довели га до мене и [REDACTED].

Председник већа: А где до вас, где, у ком месту?

Сведок [REDACTED]: У Фајтовце, значи Лукавица.

Председник већа: То се све дешава у Фајтовцима?

Сведок [REDACTED]: Јесте. Моја кућа.

Председник већа: Немојте кућу само, довели су их до вас и шта се десило ту?

Сведок [REDACTED]: Ја сам га одвео у нашу команду, команду нашег вода, у кућу [REDACTED], гдје је ту преузео одговорност [REDACTED], командир нашег вода.

Председник већа: А што су га код вас довели?

Сведок [REDACTED]: Молим?

Председник већа: А што код вас, зашто су га код вас кући довели?

Сведок [REDACTED]: Па моја прва кућа била на удару до Шева. Прва моја кућа.

Председник већа: Не, али што га код вас доводе?

Сведок [REDACTED]: Па коме ће га друго довест, довели су га до првог полицајца који ће га проследити даље.

Председник већа: А тако, добро.

Сведок [REDACTED]: Ја и [REDACTED] смо комшије, први полицајац сам био ја од.

Председник већа: И где га ви одводите?

Сведок [REDACTED]: Одводим га ту у нашу команду.

Председник већа: А где је ваша команда?

Сведок [REDACTED]: У засеок Дошен. У Фајтовцима код цркве, звано код цркве, е то је тамо.

Председник већа: Добро.

Сведок [REDACTED]: Они ступају у контакт вјероватно [REDACTED] са командом у Санском мосту или Санског Моста, враћа се [REDACTED] и мени каже [REDACTED] ти и [REDACTED] узмите га и водите га на пункт на Воторози. Пошто је на Воторози био пункт, значи није сам био пункт на врх Киска....

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јел се ту, извините јел могу. Судија извините јел могу да поставим?

Председник већа: Изволите наставите.

Заменик тужиоца за ратне злочине: [REDACTED], јесте ли га тада предали [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Тачно.

Председник већа: Где?

Сведок [REDACTED]: На Витороги.

Заменик тужиоца за ратне злочине: У команди, то када се каже команда то.....

Сведок [REDACTED]: На пункту на Витороги.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Е добро.

Сведок [REDACTED]: Тад га он преузео, и ја више од тог човека не знам ништа.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јесте ли тад видели и чули за Јовановић Милорада?

Сведок [REDACTED]: Да, њих двојица била тада, „голф“ не знам „голф“ дал је.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Хвала поштовани судија, немам више питања.

Председник већа: Добро.

Сведок [REDACTED]: Њих су двојица преузели га, да ли су, немојте ме питат, не могу баш све и најситнијих детаља да се сетим, али њих двојица су га сели у „голфа“ и одвезли су га у Лушци Паланци.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро, у реду. Хвала.

Сведок [REDACTED]: Ја даље не знам ништа.

Председник већа: Добро. Браниоче јел имате питања?

Адвокат Марко Миловић: Мало пре сте кренули да објашњавате у кратким цртама, па сте били прекинути од стране тужиоца, али ето мене то занима, везано за насеља Модра, Скуцани Вакуф, Напреље, Лукавица, пошто је то окружење које је близу Лушке Паланке и тако даље. Да ли су мештани тих села били наоружавани, наоружани или не?

Сведок [REDACTED]: Наоружани били и то изузетно добро. У самом почетку рата, значи кад је дошло до сукоба, кад је СДС преузео општину Сански Мост и СУП Сански Мост, онда су позвани преко средстава јавног информисања, значи преко радио станице сви муслимански житељи, становници Муслимани, да предају своје наоружање, рецимо у Напрељи је био задужен, не могу сад да говорим тачно имена, тако је било у Лукавицама, зато што се та два села наслањају на моје село. То је наоружање предато и [REDACTED] је ишао са трактором да доведе то наоружање, то није било мало наоружања. То је било јако велика количина, значи свега и свачега је било, од пушкомитраљеза, па до пиштоља, бомби, експлозива и свега и свачега. Мада и тада није све предано, рецимо на пример [REDACTED], како се презива сад [REDACTED] боже, ми смо га сви звали [REDACTED] он је имао преко пута себе гробље, имао је мезаре, и он је своју пушку аутоматску закопао у тај ћаћин гроб, и откопо је '94., '95., кад притисли, кад је неко од тих мјештана, како наш народ каже дрва се лако украду од лугара, ал од комшије не могу никако. Неко је откуцао да он то има, да би он значи, оружје није никад предано све.

Председник већа: Немојте тако широко, ајмо, значи идемо следеће питање.

Сведок [REDACTED]: Може, изволте.

Председник већа: Не треба толико широко.

Адвокат Марко Миловић: Да ли је било мештана из тих који нису предали сво наоружање?

Сведок [REDACTED]: Управо сам вам сад то показао, значи било је оних који су задржали наоружање, крили га и.

Адвокат Марко Миловић: Добро. Шта се у тим ситуацијама тада радило?

Сведок [REDACTED]: Па које год су осумњичени да је имао наоружање, ко је год осумњичен да је имао наоружање приводит не од стране значи полиције по наређењу, или ко је сад вам говорим по дослуху тај и тај има неку пушку, пиштољ или било шта, привођен је у Лушци Паланку, из Лушци Паланке је, а некад је, у неким случајевима је вођен директно у Сански Мост, уопште није у Лушци Паланку.

Адвокат Марко Миловић: Како је поступано према тим лицима, да ли су била та лица малтретирана, да ли су била, што ви знате или што сте видели, да ли?

Сведок [REDACTED]: Ја нисам био на тим, ту на лицу мјеста, али с обзиром да се добро познајем рецимо са [REDACTED], који је конкретно испитивао та лица у Санском Мосту, сигурирам да је према тим људима у Санском Мосту поступано човечански, људски и да су имали ајде да не кажем минимум, имали су нешто што је заслуживало, то ће вам посведочит, то можете наћи и у изјави [REDACTED] у мом спису у Бихаћу. Он је сад у Сарајеву, не знам где се, немам појма, где је он дао детаљну изјаву како је поступано са тим људима који су привођени и који су испитивани.

Председник већа: Идемо, држимо се оптужнице, држимо се оптужнице.

Адвокат Марко Миловић: Рекли сте, помињали сте сад овде и у исказу из 2015.године, [REDACTED], нисте били сигурни да ли је [REDACTED] или тако, или неко слично [REDACTED].

Сведок [REDACTED]: Да, да.

Адвокат Марко Миловић: Помињали сте да је од [REDACTED] одузета пушка.

Сведок [REDACTED]: Тачно.

Адвокат Марко Миловић: Да ли имате неких ближних сазнања која пушка, када?

Сведок [REDACTED]: Овако, сад ћу вам рећи што се тиче пушка је, пушку је Чедо носио до краја рата, [REDACTED], заробљен, која је узета од тога [REDACTED], цијело вријеме са мном је био у воду и он је носио пушку М-70А, ја не знам има ли потребе да А то појашњавам, дај А значи да је то преклапајући кундак, да то није кундак дрвени на пушци, значи то је пушка која се склапа. У то време најмодернија пушка коју је наша војска располагала са том пушком.

Председник већа: Добро.

Сведок [REDACTED]: То ће вам вјероватно потврдити и господин [REDACTED], јер не може бит другчије, а овај други што је био са њим, ја се извињавам што некад овако ово продужим, је умро.

Адвокат Марко Миловић: Ко је умро, опростите?

Сведок [REDACTED] и [REDACTED]: Умро је овај, сад сам му реко.

Адвокат Марко Миловић: [REDACTED].

Сведок [REDACTED]: Не [REDACTED], следеће.

Адвокат Марко Миловић: [REDACTED].

Сведок [REDACTED]: Не, не. [REDACTED] је умро исто.

Адвокат Марко Миловић: [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Не, не, то је команда. [REDACTED] је умро, а њих су двојица били сигурно у стражи кад је он наишо на њега. Кад су га они лишили слободе довели га нама, ми у команду, из команде је преведен на пункт, на Митрову.

Адвокат Марко Миловић: Кажите ми какве сте имали униформе?

Сведок [REDACTED]: Љетње униформе смо имали, овако само што полицијска униформа је била, полицијска ево сад видите мене, значи овакве ципеле.

Председник већа: Немојте, молим вас станите овде крај микрофона, не можете ван микрофона, неће се снимити.

Сведок [REDACTED]: Е то је.

Адвокат Марко Миловић: Кажите ми пошто смо имали овде још једног полицајца да ли вам је познато [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Да, како да не. [REDACTED] одрасто са мном, познајем га добро, то је тај Будим село о којему смо сад говорили гдје је он наоружан. [REDACTED] је одрасто у једној великој, бројној породици, гдје је њих било доста, доста сиромашна породица, тешко живела, њега је убацио у полицију [REDACTED], и он је добио распоред, да ли је он завршио неки курс или течај, то је било тако како је било у то време, и он је распоређен у Лушци Паланци, [REDACTED] му је био командир, [REDACTED] му је био надређени. У самом почетку рата, он је био један од екстремнијих, и није одмах хтео кад је муслимански живаљ, сва полиција кад је предала наоружање, он није хтио одма да преда своје наоружање, био је велики проблем са њим, да би га нормално после присилили и морао је да преда и наоружање и одијело. И одведен је у Сански Мост, да ли га је доле неко испитивао или није. И он се више није враћао ни у Лушци Паланку ни у Будим, а имао је стан у Фајтовцима значи у центру Фајтоваца, имао је супругу, која је отишла, не знамо куде је отишла, одведена је, дјевер је одвео, знамо да су после ти Будимљани побијени, његови најближи због тих екстремних људи, тих група које су тамо задржаване и свашта нешто, ја мислим да је било и суђење тим људима и тако. То није битно, то није предмет овог.

Адвокат Марко Миловић: Реците ми дал вам је познато, да ли је [REDACTED] или неко из тих да кажем села малтретиран у том неком периоду?

Сведок [REDACTED]: Не. [REDACTED] није уопште могао бити малтретиран, значи [REDACTED] кад је предао своју пушку, предао одијело, [REDACTED] је проведен у Сански Мост и ја даље не знам ништа, више се никад није вратио у Лушци Паланку, значи то су први дани рата.

Председник већа: Дакле, ви не знате да ли је био малтретиран у Лушци Паланци?

Сведок [REDACTED]: Он?

Председник већа: Да. То немате сазнање?

Сведок [REDACTED]: Не може бити малтретиран кад није био горе.

Председник већа: Чекајте, ја вам говорим.

Сведок [REDACTED]: Шта да чекам, то је тако.

Адвокат Марко Миловић: Да ли је био он у Лушци Паланци?

Сведок [REDACTED]: Он је, само мало молим вас да то разјаснимо чисто и јасно да буде. Значи [REDACTED] кад је у Лушци Паланци требао да преда своју пушку, пиштољ и униформу, коју је дужио, и палицу, он то није хтио туп редати, он је одведен у Сански Мост, у Санском Мосту је то предао, и он се више није вратио никако у Лушци Паланку, нити се вратио, пошто је његова супруга, он је имао стан у Фајтовцима, живио је ту са својом женом и дјецом, није се више вратио ту. Значи куд је, да ли је он отишо, ја стварно не знам. Не могу да вам кажем.

Председник већа: То је ваше сазнање, добро.

Сведок [REDACTED]: Не могу да вам кажем ни био је ту, ни био, разумијеш, а ја сам био на пункту у Фајтовцима, ту на врх Киска, он је морао поред мене да прође.

Председник већа: Чекајте. Ја вас разумем да ви тврдите да он није био у Лушци Паланци?

Сведок [REDACTED]: Не, после разоружања не.

Председник већа: Откуд ви то знате?

Сведок Драго Предојевић: Како нећу знати кад је проведен крај мене на пункту и више се никад није вратио, ја био на пункт, ја и [REDACTED].

Председник већа: А не знате где се налази „Симо Миљуш“, то не знате?

Сведок [REDACTED]: „Симо Миљуш“ школа у Фајтовцима, у Паланци, знам ја гдје је школа.

Председник већа: Шта је било у том периоду ту, шта је ту било, шта се дешавал ту тада?

Сведок [REDACTED]: Ја колко знам ништа.

Председник већа: Ништа?

Сведок [REDACTED]: У школи ништа, али ви госпођо мењате кућу „Симе Миљуша“, а не школу. У школи не.

Председник већа: Ево сад ћемо вам показати па да нам кажете, сад сам се надовезала на ово јер ви тврдите.

Адвокат Марко Миловић: У реду, у реду.

Сведок [REDACTED]: Кућа да, у кући „Симе Миљуша“.

Председник већа: Тврдите за некога а не знате уопште да ли је био или није био. Тврдите да није био [REDACTED], а он каже био?

Сведок [REDACTED]: [REDACTED] је како се десило са њим, значи.

Председник већа: Ево сад ћемо вам показати објекат који нас интересује.

Сведок [REDACTED]: Ево, дајте да видим.

Председник већа: Молила бих режију да нам повеже документ камеру са екранима у судници. Да ли је режија чула? Јесте. Добро хвала. Е шта вам је то. Само да констатујемо.

Сведок [REDACTED]: Ово је кућа Симе, ово је родна кућа Симе Миљуша, народног хероја из Другог светског рата, која се налазила у непосредној близини Станице полиције у Лушци Паланци.

Председник већа: Дакле,

Констатује се да се сведоку показује фотодокументација која се налази на страни 74/23 списка, и за фотографију 75/23 изјави да се на фотографији налази:

Сведок [REDACTED]: Кућа, родна кућа Симе Миљуша, народног хероја из Другог светског рата, која је сад срушена.

Председник већа: И шта се ту дешавало тад у том периоду, у тој кући?

Сведок [REDACTED]: Пазите, ја не могу то да вам кажем, ја вам говорим где сам ја био тих дана цијело време.

Председник већа: Не можете да кажете, а откуд знате да није био тад ту?

Сведок [REDACTED]: Ама драга госпођо судија, како да вам се обратим, пункт на којем сам ја радио и [REDACTED], се налази на главном путу Лушци Паланка-Сански Мост и нико није могао проћи тим пунктом ни у којим колима, ни у којем превозном средству, ни пјешнице да није наишо на нас. Значи ми смо све контролисали, ниси могао да прођеш.

Председник већа: Добро, даље.

Сведок [REDACTED]: И он је проведен доле, више га нико, становао је ту у Фајтовцима, ту гдје ја живим, никад се више није појавио, никад. Никад више није дошо у Лушци Паланку и никад више, за моје знање никад.

Председник већа: Добро. Идемо следеће питање. То би било то.

Сведок [REDACTED]: Значи све што је друго причано, то је све измишљена прича, друге приче не може да постоји.

Председник већа: Добро. Ајмо даље.

Адвокат Марко Миловић: Кажите ми шта сте имали од наоружања као резервни полицајци, да ли сте имали пиштоље, пушкомитраље, митраље, палице, шта сте имали од тога као резервни полицајци? Ви сви који сте имали тамо.

Сведок [REDACTED]: Пазите, нас је било, не знам тачан број, не могу да кажем, око тридесетак људи је било, око тридесетак људи је било. Активна полиција, рецимо ја знам да је заменик командира [REDACTED] дужио ПМ-а, значи пушкомитраљез, ја сам лично дужио аутоматску пушку и имао сам свој властити пиштољ. Палице нико није дужио. То је било наше наоружање. Значи аутоматска пушка, РАП, и ништа више. Ако си имао, поседовао лично наоружање значи то је пиштољ био, то си могао носит са собом, ако ниси, ниси га ни имао, носио си само ту аутоматску пушку и РАП.

Адвокат Марко Миловић: Значи нисте имали палице јел?

Сведок [REDACTED]: Не, апсолутно не.

Адвокат Марко Миловић: Да ли вам је познато да ли је можда Јовановић Милорад имао палицу?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Не.

Адвокат Марко Миловић: Не.

Сведок [REDACTED]: Јер је он припадао резервном саставу, групи од резервног састава.

Адвокат Марко Миловић: Да ли сте чули можда да је Јовановић Милорад у том неком периоду, некога малтретирао, ајде да кажем пре свега лица муслиманске, тада се звали муслиманске националности. Да ли вам је познато?

Сведок [REDACTED]: Не, не. Ја шта могу да кажем, ово што се тиче Јовановић Милорада, мало пре смо причали о селу Вакуф и о селу Модра. То су два села која се малтене наслањају се на Липник. Тада је, дал је то, ја мислим да је ту [REDACTED] дао зелено свјетло, да се оформи једна као подстанница у Липнику, којој је био његов заменик [REDACTED] је био у том челу горе су становали у једној кући, био је [REDACTED], Јовановић, још су била два полицајца у Липнику, не знам им ја имена и они су констатно дежурали ту, обилазили и ноћу контролисали страже и дању патролирали, јер је то било мјесто куда су пролазиле те наоружане групе цивила које се

кретале из Приједора, Хамбарина, Окреча, свих тих тамо села, Љубије, значи која се кретала према Бихаћу и Цазини и они су константно били горе, било је вероватно потребних дана, неких дана кад је Милорад отишао са [REDACTED], они су горе били комшије, то не могу да тврдим, било је можда неки пут да је отиш горе, мада је, али углавном није нико смио, јер је [REDACTED] горе живио и [REDACTED] је ишо, Милорад је морао да буде ту. Он је морао бит у Липнику, да се сачува Липник од тих наоружаних, како год хоћете да их назовете, ми смо их звали наоружане банде, то је био наш ријечник. Значи он је био горе дежурао, и никуда није ишао.

Адвокат Марко Миловић: Добро. Имао бих још једно питање које је мало онако специфичније. Ви сте [REDACTED] и да кажем у овом поступку сте први српске националности који дајете овде исказ. Дали сте исказ 2015., пред Кантоналним тужилаштвом Унско санског Кантона Бихаћ код Кантоналног тужиоца Мериме Мешановић, колико ја видим.

Сведок [REDACTED]: Тачно, тачно.

Адвокат Марко Миловић: Питаћу вас из разлога што сумњам да су ранији искази који су дати у Бихаћу имали одређене суфлере или нешто слично, што се може лако утврдити кад се погледа уводна излагања. Мене занима да ли сте ви имали неких проблема, или сте овај неких непријатности, или било шта када сте давали исказ пред Кантоналним тужиоцем Меримом Мешановић?

Сведок [REDACTED]: Ух, та госпођа или та дама, ја мислим да је госпођа, тада кад је она мене позвала да ја дођем, не могу да кажем по том записнику каже да је то негде била јесен, у јесен, то је десети месец, јесен, по самом доласку у суд у Бихаћ је нечовечно поступала према мени. Јако безобразно и јако дрско. У самом давању мог исказа су водили другчије записник, значи записник, ово сад што сам ја реко, ја надам се да је ово тонски снимљено.

Адвокат Марко Миловић: Да, да.

Сведок [REDACTED]: Ово је тонски, ја...Међутим кад сам ја требао да потпишем записник и кад је она, кад сам реко, захтевао да се записник ишчита, они су писали другчије, ја нисам хтео да потпишем тај записник, и онда смо морали поново проћи кроз тај записник, и ја сам контролисао све до задње речи, да не кажем, можда се опет ту нешто промакло што су они убацили а није требало, или није смело бити. Они су доста чињеница изокренули, она и записничар који је водио, а посебно она. И још ћу једно јако ружно искуство да кажем за ту даму, пошто сам и ја у сличном процесу ко и господин Милорад, она је поступајући тужиоц у Бихаћу, у судници, она је далеко ближе сједила свједока, него што смо нас двојица сада, господин тужиоц и ја. Чак је узела себи за слободу да шапће сведоцима, шта ће сведоци рећи, и седам адвоката опомиње, имате то званично, службено записано.

Председник већа: Чекајте молим вас.

Сведок [REDACTED]: Опомиње, она од тога није одустала до задњег дана.

Председник већа: Сачекајте молим вас да се надовежем. Ви сте рекли да остајте код овог исказа.

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: Па шта ту није сад у реду, рекли сте да остајете код тог исказа.

Сведок [REDACTED]: Па остајем код тог исказа. Не, не, нисам га ја сад ни читао, али се надам да нису, ја нисма хтио, нисам, они су написали један записник који су саставили својом вољом.

Председник већа: Сачекајте молим вас. Значи кад су га исправили.

Сведок [REDACTED]: Кад се читао тај записник и ја требао да га потпишем, онда сам открио да ја то нисам, да је то промењено, да то није.

Председник већа: И шта, поново су радили?

Сведок [REDACTED]: Поново смо радили тај записник.

Председник већа: И тај сте потписали?

Сведок [REDACTED]: Е тад сам потписао.

Председник већа: Аха, добро.

Сведок [REDACTED]: Тад сам инсистирао да ми не оставља ни један пасус слободан испод мог потписа, значи да се потпишем на самом крају реченице, јер постоји могућност увек нешто да се доуца, да се.

Председник већа: Сачекајте мало, пошто сте рекли да сте ви у сличној ситуацији као Јовановић, како сам вас разумела.

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: У каквој то ситуацији, јел се и против вас води неки поступак?

Сведок [REDACTED]: Да, да.

Председник већа: Где се води поступак?

Сведок [REDACTED]: У Бихаћу.

Председник већа: У Бихаћу?

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: Због ког кривичног дела? Исто ратни злочин је у питању?

Сведок [REDACTED]: Ратни злочин против као неког цивилног становништва. Нит сам кога приводио, нит.

Председник већа: И то је у току, није завршено?

Сведок [REDACTED]: Да, жалбени поступак је у Сарајеву и тако.

Председник већа: Добро. Изволте.

Адвокат Марко Миловић: Немам више ништа, али намерно сам поставио ово питање баш из разлога што знам какав имају третман као Срби кад дају у Кантоналним.

Сведок [REDACTED]: Јако лоше, конкретно речено јако лоше.

Адвокат Марко Миловић: Муслиманско хрватској федерацији, да ли се ту тужилаштву допада или не, ја у то не улазим, али знам како је. А говорим из разлога јер кад погледате записнике из Кантоналног тужилаштва, значи ово говорим под пуном материјалном и кривичном одговорношћу, видећете невероватну сличност, ја ћу то наравно и у завршној речи, али ћете видети невероватну сличност у уводним излагањима тих сведока. Ми смо били фини, никог нисмо дирали, никад нисмо наоружали, Срби су били.

Председник већа: Добро, то би била нека ваша примедба. Молим вас.

Адвокат Марко Миловић: Не, ја хоћу да инсистирам на овоме, да видим какав је начин [REDACTED] био и третман као сведока, он је сведок био у Тужилаштву бихаћком, какав је био третман његов у поступку против Јовановић Милорада, и ја волим ово да се сад има, да има јавни траг о овоме.

Председник већа: Добро, овако. Реците ми [REDACTED], јел знате?

Сведок [REDACTED]: Не.

Председник већа: Не знате. Схватила сам да сте завршили са питањима?

Адвокат Марко Миловић: Јесам, хвала.

Председник већа: Седите. [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: [REDACTED]?

Председник већа: [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Мислим да је тај човек из Модре, колико.

Председник већа: [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Не.

Председник већа: [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: То је тај [REDACTED] о којем смо мало пре причали.

Председник већа: [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: [REDACTED], мало пре смо дискутовали о њему.

Председник већа: Сад сте. Па добро, ја вам читам, ви свакако коментаришите.

Сведок [REDACTED]: Не, не, ок, питајте само.

Председник већа: [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: [REDACTED]? Не знам.

Председник већа: [REDACTED].

Сведок [REDACTED]: Не знам.

Председник већа: [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Не знам.

Председник већа: [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Мислим да је и он био из Модре, колико ме памет служи.

Председник већа: Значи све вас питам да ли знате о њиховој судбини нешто?

Сведок [REDACTED]: А о судбини не.

Председник већа: Не знате?

Сведок [REDACTED]: Ма јок, не знам.

Председник већа: [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Не.

Председник већа: [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Не.

Председник већа: [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Не.

Председник већа: [REDACTED]?

Сведок [REDACTED] знам, [REDACTED] ево га у [REDACTED] живи, има породицу, човек се креће, функционише нормално ко и сви други људи, тако [REDACTED], био је возач.

Председник већа: Па јел знате, јел он био затваран, или нешто, јесте ли чули нешто за њега?

Сведок [REDACTED]: Ко? Он је из Фајтоваца, он је нама комшија био.

Председник већа: [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Како рекосте?

Председник већа: [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Не знам.

Председник већа: [REDACTED]

Сведок [REDACTED]: Он је из Модре, тај човек је из Модре, не знам.

Председник већа: [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: За њега знам, он је био привођен, то је био у Фајтовцима комшија, имао, држао кафану, ми код њега сједили.

Председник већа: Кад је био привођен и зашто је био привођен?

Сведок [REDACTED]: Молим?

Председник већа: Зашто је био привођен и где је био привођен?

Сведок [REDACTED]: Па то не могу, откуд госпођо да ја кажем то, то је команда о томе одлучивала и она.

Председник већа: Не знате. Па ја вас питам оно што ви знате наравно.

Сведок [REDACTED], он је највише био вођа патроле, и он је имао подршку нас, резервних полицајаца, мада ја нисам никад учествовао у томе, јер ја нисам ишо нигде са пункта Фајтовце, нигде.

Председник већа: Добро.

Сведок [REDACTED]: Нигде. Сем по свом селу што смо ја и [REDACTED] контролисали стражарска места, и држали тај пункт.

Председник већа: Добро. Јовановићу да ли имате питања за сведока? Изволте, станите овде и питајте.

Оптужени Милорад Јовановић: Добар дан. Господине [REDACTED], а кад је почело на Фајтовцима привођење, јел се сјећате? Јел био неки екцес, јел нешто било?

Сведок [REDACTED]: Само мало, како се нећу сјетит, то су моменти који се никад неће ни заборавити. Почело је привођење кад је заклан [REDACTED], његова снаха убијена на мртво име у тим, а [REDACTED] испуцано у ногу, а [REDACTED] је остао за длаку неизмасакриран, јер је човек у цивилном одијелу кожне јакне извадио нож, тако ми је [REDACTED] причао, и ми смо то записали, извадио нож и реко ти сјечеш нос, ти уши, ти нос, ти уши, а ти вадиш очи и у томе смо ми, то је дјелић секунде [REDACTED] дјелио да [REDACTED] не буде, и тада је кренуло то жешће привођење јер су се тада почеле кретати те групе, јер је био претрес терена у Општини Приједор, те су се групе тргале, нападале на наша села и један се од њих упао у нашу стражу и убио се, активни, ајде да кажем био је потпуно обучен као полицајац, војни полицајац, с пушком.

Председник већа: Идемо следеће питање, немојте толико широко молим вас, одговарајте конкретно.

Оптужени Милорад Јовановић: Каже да сам ја био са Славком у ауту, на пункту, Калтака.

Сведок [REDACTED]: Да.

Оптужени Милорад Јовановић: Је ли још неко био?

[REDACTED]

Оптужени Милорад Јовановић: А можеш са сигурношћу да сам ја био са њим?

Сведок [REDACTED]: Не могу.

Оптужени Милорад Јовановић: Ништа, немам више, хвала.

Сведок [REDACTED]: Не могу, ја колко ме памет служи и сјећање, толко, пазите 30 година је прошло

Председник већа: Наравно. Добро, нема више питања. Да ли има додатних питања? Немате. Изволте.

Адвокат Марко Миловић: Надовезао бих се на задње питање овде присутног Јовановић Милорада, рекли сте да сте сигурни да је био [REDACTED], а нисте сигурни да је био Јовановић Милорад?

Сведок [REDACTED]: Ево ја ћу сад себи узет ту, дозволићу себи то да кажем, по мом сјећању, колко мене, а после толко истека времена, мислим да је он био, али не могу сад да кажем гарантујем сто посто, јер знам да сам га лично предао [REDACTED] у руке ја, ја и [REDACTED]

Адвокат Марко Миловић: Дозвољавате ли могућност да је евентуално тужилац [REDACTED] убацила [REDACTED]

Председник већа: Па дајте молим вас, па рекао је сада. Мислим немојте тако говорити.

Адвокат Марко Миловић: Ја преузимам на себе.

Председник већа: Да је погледао, да је рекао оно што је потписао видео је и потписао је тај исказ који је он, за који сматра да је у реду. А ви сте и рекли да је био Јовановић Милорад са [REDACTED].

Сведок [REDACTED]: Јесте, колко моја памет служи, колко сам, колко могу после толко времена, истека времена, колко могу да се сјетим и тад кад смо причали ја и [REDACTED], мада ме тад [REDACTED] испровоцирала да нисам мога контролисати.

Председник већа: Рекли сте, ја вам одговорно тврдим да сам ја лично.

Сведок [REDACTED]: Ни осећања ни.

Председник већа: Сачекајте. Да сам ја лично а и колега [REDACTED] који је био ту са мном, предали командиру [REDACTED], а с ким је тада био резервни полицајац Јовановић Милорад.

Сведок [REDACTED]: Ево прихватам да је то тако било.

Адвокат Марко Миловић: Имао бих предлог да се, пошто нисмо имали та имена, управо да се.

Председник већа: Сачекајте, јел имате питања за сведока још?

Адвокат Марко Миловић: За питања не, али можда има адресе па због тога рекох због ајде да кажем концизности и ефикасности. Ја бих предложио, ако сведок има њихове адресе или контакте да се саслуша [REDACTED] пре свега, и [REDACTED], евентуално остављам суду на оцену [REDACTED] који су били у то време.

Сведок [REDACTED]: [REDACTED] по мом сазнању опет, [REDACTED] се налази у [REDACTED], а за [REDACTED] ја мислим да је Врбашка општина Градишка, он је био, сад је отишо у пензију као активни полицајац, а за Чеду не знам, Чеду би морао потражити тамо, знам где му је та прва, у ствари није ни имао друге жене, та жена, знам, па можда могу покушати да јавим да ли суду или адвокату или њему, или некоме од њих да.

Адвокат Марко Миловић: То би био мој предлог.

Председник већа: Добро.

Сведок [REDACTED]: Да би добили.

Председник већа: Ајте после ћемо. Да се изјасните о предлогу.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Противим да.

Председник већа: Противите се, у реду. Да ли има још питања за сведока, да не задржавамо сведока више ако нема питања?

Адвокат Марко Миловић: Не, не.

Председник већа: Добро. Јел имате трошкове доласка јел тако?

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: Ви долазите из [REDACTED]?

[REDACTED]: Тако је.

Председник већа: Овде по извештају Службе за помоћ и подршку сведоцима трошкови су ваши 6.070,50 динара, јел тако?

Сведок [REDACTED]: Колко је то у маркама или у еврима? Колко је то преведено.

Председник већа: Око сто и нешто марака.

Сведок [REDACTED]: Па то сам до сад потрошио бензина, па ја имам „[REDACTED]” ето га ту доле, потрошио сам бензина толко, где је моја данашња дневница што сам.

Председник већа: Јасно, јасно, али иначе да вам кажем иначе трошкове одобравамо за превоз, не путем путничком аутомобила, него аутобусом.

Сведок [REDACTED]: Па ја само кажем колко сам до сад имао трошка.

Председник већа: Иначе такве трошкове одобравамо, али ми ћемо одобрити ове тражене трошкове у износу од 6.070.

Сведок [REDACTED]: Мој трошак доласка у Београд је, од причике око 450 марака. Око 200, 220 евра.

Председник већа: 200. У чему се састоје још ови трошкови?

Сведок [REDACTED]: Састоји се, ја ћу ноћас да преноћим у Београду.

Председник већа: Па добро, ви можете да се вратите, по нама можете да се вратити.

Сведок [REDACTED]: И вратићу се назад, то је, видите имао сам 90 марака до сад, можда има још десетак литара бензина.

Председник већа: Значи, колико ви тражите трошкова укупно, реците ми?

Сведок [REDACTED]: 450 марака, или 230 евра. Ја сам данас требао зидат, и шаловати кућу, човек, ја се с тим занатом бавим, ја немам другог заната, мени је данас пукла дневница сто марака, и сутра 100, 200. Значи ја сам у мањку, плус ови трошкови нбензина, путарина нешто велика није била.

Председник већа: Дајте ми, јесте ли донели доказе за све те трошкове?

Сведок [REDACTED]: Не, како, на црно радим, ја погодим кућу па урадим, одзидам.

Председник већа: Па ви можете да нам кажете и милион.

Сведок [REDACTED]: Не би било коректно од мене, ово што тражим то је коректно. То је моја штета коју сам претрпео у доласку сведочење.

Председник већа: Ево овако, цена повратне аутобуске карте из Бања Луке је, плус гориво, путарина, је 8.826. Е. Али овде сам ја добила, сведок [REDACTED] за гориво и путарину од Лакташа до Београда и назад, тражи укупно 6.070,50 динара.

Сведок [REDACTED]: Шест хиљада, то је сто марака.

Председник већа: Али ви сте рекли. Господине јел ме чујете шта вам говорим, ви сте то рекли нашој служби, јер каже да сте ви те трошкове тражили.

Сведок [REDACTED]: Не, не, ја сам причао са неком дамом и реко јој ја сад што вама говорим госпођо, ја радим.

Председник већа: Ево, ја ћу вам досудити ове трошкове, све даље трошкове које сте имали, ви нам доставите доказе и ми ћемо вам одобрити.

Сведок [REDACTED]: Па не могу ја, пазите ја вам сад тврдим ко и сваки други човек да радим на црно. Значи дође ми комшија погодим код њега.

Председник већа: Сачекајте молим вас да издиктирам.

[REDACTED] [REDACTED] тражи трошкове за долазак у суд и натраг од Лакташа до Београда укупно износ од 450 марака.

Констатује се да је Служба за подршку сведоцима и оштећенима доставила извештај да сведок [REDACTED],

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Није коректно да останем ја кратак, има држава пара.

Председник већа: За гориво и путарине од Лакташа до Београда и назад тражи укупно 6.070,50 динара.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Досуђују се трошкови сведоку [REDACTED] износ од 6.070,50 динара.

Све трошкове ван тога које је имао налаже се да достави суду у року од 10 дана као доказ, а након тога ће му трошкови додатно бити исплаћени.

То би било све можете ићи. Довршено са вама, сад настављамо са другим сведоком.

Сведок [REDACTED]: Хвала лепо, довиђења.

Председник већа: Довиђења.

[REDACTED], хоћете позвати молим вас. Дobar дан.

Пред судом је **сведок** [REDACTED].

Је ли тако?

[REDACTED] **Брујић:** Да.

Председник већа: Идентитет утврђен увидом у личну карту Босне и Херцеговине [REDACTED], е сада да ли је ово Д или 0, пре ће бити да ј ово 0, ОКК7Т. Реците ми име оца?

[REDACTED]

Председник већа: Драго. Реците ми датум и место рођења?

[REDACTED]

Председник већа: Где сте рођени?

[REDACTED]

Председник већа: [REDACTED]

[REDACTED]

Председник већа: Приједор.

Сведок [REDACTED]

Председник већа: Ви сте позвани у својству сведока, као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело, нисте да одговарате на питања уколико би одговорима себе или неког Вашег блиског сродника изложили

тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. По закону се полаже и заклетва, па ћу Вас молити да прочитате наглас текст заклетве.

Сведок [REDACTED]

и да ништа од онога што ми није познато нећу прећутати.

Председник већа: Добро, што ми је познато нећу прећутати. Добро. Господине Брујићу Ви сте испитани 16.09.2015. године у Бихаћу, је ли се сећате тога?

Сведок [REDACTED]: Па дјелимично.

Председник већа: Да ли Ви остајете код тог исказа који сте дали?

Сведок [REDACTED]: Ја остајем ту.

Председник већа: Остајете. Дакле, нас интересује временски период јун или јул месец 1992. године, шта Вам је познато у вези догађаја и шта се дешавало у Лушци Паланци, нарочито нас интересује да ли знате шта се дешавало у овој просторији спомен музеја „Симо Миљуш“, да ли су ту нека лица била затварана, како се према њима поступало, дакле то је догађај који нас интересује, али Ви чисто ради неког уводног дела можете да нам кажете у то време којој јединици сте припадали, да ли сте били у резервном саставу полиције, где вам је била база, и да нам испричате шта се ту дешавало? Дакле, тај временски период нас интересује.

Сведок [REDACTED]: Да, ја сам био у резервном саставу у станици јавне полиције у Лушци Паланци, као резервиста ја сам био.

Председник већа: Шта Вам је познато, је ли било затварања неких људи?

Сведок [REDACTED]: Да, било је то привођење тих људи, по наредби нашег старешине. Оклен је он добијао упуте....

Председник већа: Ко вам је био старешина?

Сведок Душко Брујић: У то време је био Славко Вуковић. Био је тада командир полиције.

Председник већа: Добро, и каква вам је наредба била, која су то лица која ви треба да приведете?

Сведок Душко Брујић: Па, која треба да приведемо, доводили смо људе значи који су наводно, они су давали исказе ко је следећи по њиховом, ти исти Муслимани које смо приводили значи они су говорили ко је шта је и како је и да би после тај исти командир он одлучивао ко је за привођење.

Председник већа: И како је то ишло, ајде опишите нам како је то дешавало, јел сте ишли неким превозним средством, како сте?

Сведок Душко Брујић: Па ишли смо неким као минибусом тада је био у то време, и ишло се насумице, били су активни полицајци који су били у то време, не

знам, ми смо као резервисти држали подршку оно, да не би дошло до неких инцидената и шта ја знам и тада смо приводили те људе, те Муслимане.

Председник већа: Добро, и шта им кажете, рецимо када одете по некога да га приведете, шта му кажете зашто га приводите?

Сведок Душко Брујић: Наводи се као сте окривљени да учествујете у некој групи и шта ја знам, да имате оружје, да поседујете оружје и шта ја знам.

Председник већа: И то је била ваша једина обавеза, да приведете?

Сведок Душко Брујић: А шта друго.

Председник већа: И где их одводите?

Сведок Душко Брујић: Доводити су доље у станицу полиције.

Председник већа: Добро, где је то у Лушци Паланци, је ли тако?

Сведок Душко Брујић: Да.

Председник већа: Добро.

Сведок Душко Брујић: И ту су испитивани, шта ја знам шта је рађено и неки су остајали ту у тој спомен соби што се каже „Симо Миљуш“ што је била тамо.

Председник већа: Е шта се ту, је ли су ту остављани људи?

Сведок Душко Брујић: Па ту су притварани људи

Председник већа: Ту су притварани је ли тако?

Сведок Душко Брујић: Да. Толико знам од тога.

Председник већа: Је ли знате Јовановић Милорада?

Сведок Душко Брујић: Да.

Председник већа: Да ли сте Ви заједно некада притварали људе?

Сведок Душко Брујић: Па све зависи како када.

Председник већа: Ево ја ћу Вам прочитати нека имена, Ви ћете рећи да ли се сећате и да ли знате те људе и да ли знате нешто о њиховој судбини?

Сведок Душко Брујић: Е добро.

Председник већа: Дакле овако, Дервишевић Дедо?

Сведок Душко Брујић: Да, чуо сам за тог човека, знам, пошто је он живео зичаи ја сам био Миљевци село ту, а изнад мене је горе ту негде око 5 километара, 4-5 километара тај човек живео.

Председник већа: Да ли знате да ли је он приведен био тада у станицу полиције у том временском периоду, да ли сте чули и да ли сте га Ви можда привели?

Сведок Душко Брујић: Чуо сам да је био приведен.

Председник већа: Добро, али нисте Ви учествовали у његовом привођењу?

Сведок Душко Брујић: Нисам.

Председник већа: Нисте, добро. А је ли знате шта се десило са њим?

Сведок Душко Брујић: Наводно тај је човек подлегао, ја сам био...

Председник већа: Шта подлегао?

Сведок Душко Брујић: Ја могу да кажем да сам га и видео ту, да је лежао мртав.

Председник већа: Па испричајте нам где сте га видели?

Сведок Душко Брујић: Јер ја сам радио на пункту те ноћи сам радио на пункту званом Виторога горе према Санском Мосту.

Председник већа: Добро.

Сведок Душко Брујић: Значи радио сам навече од 7 до ујутру до 7, то је била смена и да сам дошао у станицу да предам дужност доље, са још два колега која су била, и чуо сам ту причу да је подлегао као тај Дервишевић.

Председник већа: Да је подлегао чему, повредама неким?

Сведок Душко Брујић: Да. Да је мртав тамо.

Председник већа: Да је мртав.

Сведок Душко Брујић: Пошто сам човека знао овако дјелимично, било ми је из села ту...

Председник већа: Јесте га видели?

Сведок Душко Брујић: Отишао сам ту са врата сам погледао, лежао је тамо мртав.

Председник већа: А где, је ли можете да нам опишете где је он то био, опишите нам ту просторију где сте га видели, само још једном да Вам кажем нисам Вам рекла да сте Ви саслушани и 30.10.2007. године, је ли се сећате тога?

Сведок Душко Брујић: Да, сећам се, то ми је било прво саслушање у Приједору.

Председник већа: То је у Приједору било, да.

Сведок Душко Брујић: У СУП-у.

Председник већа: Да ли остајете и код тог исказа?

Сведок Душко Брујић: Остајем, шта ћу.

Председник већа: Код свих тих исказа? Добро. Е сада се вратите на Дервишевић Деда, где сте га видели, како је када се уђе у ту просторију „Симо Миљуш“?

Сведок Душко Брујић: Тамо су били људи који су дежурали ту, значи полицајци, ја сам пошао кући пошто пролазим туда, и баш сам и ту са врата видео сам га тамо где лежи прекривен, сад не знам са чим, знам да је био прекривен, видео сам, а нисам га тачно лично видео, видео сам да лежи леш.

Председник већа: А је ли било још некога ту у просторији где је он лежао?

Сведок Душко Брујић: Па били су исто ти Муслимани, били су у другој просторији, били су други у другој просторији, комшије...

Председник већа: А је ли он био сам?

Сведок Душко Брујић: Комшије његове, комшије његове, наводно које су после изјављивали да ја знам ко је убио Деду и шта ја знам.

Председник већа: А Ви не знате?

Сведок Душко Брујић: Ти исти Авдићи, ако могу ја да кажем...

Председник већа: Добро.

Сведок Душко Брујић: Исти Авдић Ићо и његова браћа који су мени и претили после овога свега немилог дешавања, његов брат Мехмет, ја сам тражио суочење са њима, то сам изјавио и у Бихаћу када су ме питали да ли сам тукао, јесам тукао али кога, тукао сам и Србе и Муслимане, ја остајем при томе.

Председник већа: Је ли се водио неки поступак против Вас?

Сведок Душко Брујић: Не, ја сам ишао као сведок. Сведок. Мене је судиница у Бихаћу питала за то, ја сам рекао, пошто су ти Муслимани које сам ја, нисам ја њих тукао, ја сам њих шамарао, откривали ко је имао марке, ко је имао злато, доводили Србе па су плљачкали заједно...

Председник већа: Добро, ајмо ми да се вратимо сада на Дервишевић Деда.

Сведок Душко Брујић: Не, не, ја....

Председник већа: Ту где сте видели Дервишевић Деду, дакле улазите и видите га да лежи, да је прекривен, је ли тако, да ли је још неко био присутан у тој просторији или сте га видели да је био сам у тој просторији?

Сведок Душко Брујић: У тој просторији он је сам лежао.

Председник већа: Само је он лежао, добро.

Сведок Душко Брујић: Јер су била врата овако десно, колико ја могу да се сјећам, и тамо су та браћа Авдићи стајали тамо.

Председник већа: А је ли то отворено, је ли то могло да се види све шта се дешава, је ли све било отворено?

Сведок Душко Брујић: Било је отворено.

Председник већа: Све је отворено било.

Сведок Душко Брујић: Да.

Председник већа: Добро, реците ми овако Кугић Џафера да ли знате и шта сте чули, да ли сте за њега нешто?

Сведок Душко Брујић: Не знам.

Председник већа: Не знате. Кугић Муја?

Сведок Душко Брујић: Не.

Председник већа: Не познајете. Калтак Саду?

Сведок Душко Брујић: Не.

Председник већа: Алибеговић Садмира?

Сведок Душко Брујић: Алибеговић Садмир, то ми је нешто познато. Да није био полицајац, е да, њега знам као полицајца из Лушци Паланке, Садмира, јел Садмир.

Председник већа: И шта, је ли знате нешто о њему, шта се дешавало са њим?

Сведок Душко Брујић: Не знам.

Председник већа: Не знате ништа?

Сведок Душко Брујић: Не знам.

Председник већа: Авдић Месуда спомињали сте ту браћу, је ли тако Авдиће, кога познајете?

Сведок Душко Брујић: Мехмеда.

Председник већа: Мехмеда, а Месуда?

Сведок Душко Брујић: Ја мислим да је Мехмед.

Председник већа: Па немојте мене да питате...

Сведок Душко Брујић: А има и Месуд.

Председник већа: А је ли знате Месуда?

Сведок Душко Брујић: Знам га овако из виђења.

Председник већа: Је ли знате нешто о њему?

Сведок Душко Брујић: Не знам.

Председник већа: Не знате. Реците ми Диндић Шефика?

Сведок Душко Брујић: Диндић, имају браћа Диндић у Горицама, не знам ко је који, било је њих шест, седам.

Председник већа: Кугић Ибрахима?

Сведок Душко Брујић: Кугић Ибрахим, не знам.

Председник већа: Ханданагић Велида?

Сведок Душко Брујић: Велид, Ханданагић Велид....

Председник већа: И Шефкет, Ханданагић Велид и Шефкет?

Сведок Душко Брујић: Био је један Ханданагић „Цане“ звани, е сада не знам како му је име.

Председник већа: Добро.

Сведок Душко Брујић: Знам да се он зове „Цане“.

Председник већа: И ништа не знате ближе о њима шта се дешавало, ништа не знате?

Сведок Душко Брујић: Не знам.

Председник већа: Добро. Беширевић Ејуб?

Сведок Душко Брујић: Не знам.

Председник већа: Царић Фуад? Церић, пардон, Церић Фуад?

Сведок Душко Брујић: Не знам.

Председник већа: Календер Исмет?

Сведок Душко Брујић: Не.

Председник већа: Беширевић Хајро?

Сведок Душко Брујић: Не.

Председник већа: Мајданкић Хилмија?

Сведок Душко Брујић: Не.

Председник већа: Добро. Ајде препустићу Вас замену тужиоца. Изволите.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добар дан, заменик тужиоца за ратне злочине Бруно Векарић. Хтео би само нешто прво уопште да Вас питам, ово ме заинтриговало малопре, рекли сте Ви сте тукли те које сте тукли, оно из одређених разлога....

Сведок Душко Брујић: Да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Као припадник резервног састава, да ли су то радиле и друге Ваше колеге?

Сведок Душко Брујић: Не знам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Значи Ви јесте а за друге не знате?

Сведок Душко Брујић: Ја знам што се мене тицало, што сам ја, ја могу да кажем ја сам био на ратишту значи ишао сам оно по дужности на терен и да ли сам долазио те исте Муслимане сам чувао од појединих људи, чувао их и давао им заштиту.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А само да Вас питам, дакле да ли је то била пракса, ајде да тако поставим питање, да када испитујете да се користи и сила?

Сведок Душко Брујић: Не, нисам ја никада испитивао, оно ја није моје било да испитујем, оноо јесам долазио на терен ту....

Заменик тужиоца за ратне злочине: А не то када кажете да сте тукли те људе?

Сведок Душко Брујић: Па пофато сам те људе са тим и ја могу се суочити са њима.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро, добро. А чекајте, је ли то била пракса свих људи који су у резервном саставу па се тако поступало или сте само Ви тукли људе?

Сведок Душко Брујић: Ја сам, нисам ја њега тукао да га убијам и шта ја знам, само...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Не, не, него питам о пракси, не говорим сада о Вама, нисте Ви окривљени, Ви сте сведок...

Сведок Душко Брујић: Да... Ја нисам био присутан, ја знам за себе што сам....

Заменик тужиоца за ратне злочине: А да ли сте чули да је неко некога?

Сведок Душко Брујић: Нисам чуо.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А кажите ми овог Ханданагића...

Председник већа: Велид.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Велиди.

Председник већа: Велида.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Велида званог „Цане“, јесте га некада видели у неком објекту „Симе Миљуша“?

Сведок Душко Брујић: Видио сам.... Код „Симе Миљуша“, у „Сими Миљушу“.

Заменик тужиоца за ратне злочине: И како је изгледао он када сте га видели, како је изгледао? И шта Вам је рекао тада да ли се сећате?

Сведок Душко Брујић: Стајао је уза зид овако, стајао је и виче мени „Дуле брате.... Мене зову Дуле, и он је мене знао и овако ме је из виђења знао, знали смо се оно, били смо ту, оно, каже „брате спашавај ме“, па реко цабе „Цане“ шта да ти радим, што знаш причај, што не знаш...

Председник већа: Само мало гласније молим Вас.

Сведок Душко Брујић: Рекао сам му, каже он мени де ме спашавај, па реко како да те спасим, испричај шта знаш и то је то.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А како је изгледао, је ли био оно, је ли имао неке повреде на себи, је ли имао неке?

Сведок Душко Брујић: Нисам могао запазити. Не знам и не сјећам се, било је то давно.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Значи молио Вас је да....

Сведок Душко Брујић: Ајде ти знај, све је то пролазило и...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Молио Вас је за помоћ је ли?

Сведок Душко Брујић: Па да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро, а да ли се сећате још неког од људи када сте улазили у „Симо Миљуш“ да ли се сећате?

Сведок Душко Брујић: Нисам ја вјерујте, нисам ни желео да ту залазим и шта ја знам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А зашто? Зашто нисте желели, да ли сте чули да се нешто дешава тамо, што....

Сведок Душко Брујић: Па ја сам резервни полицајац, ко сам ја, шта сам ја, шта имам ја ту, шта има да тражим ту.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А да се вратимо само ако може на Дервишевић Деду, дакле Ви сте га видели и мртвог доле, је ли тако? И сада само ја нисам схватио, а можда је моја грешка, а исправиће ме суд ако грешим, ове остале које сте видели они су били живи је ли тако, у тој другој просторији?

Сведок Душко Брујић: Да, Авдићи ови.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Авдићи су били живи је ли тако?

Сведок Душко Брујић: Па тамо су стајали у другој просторији, била врата.

Заменик тужиоца за ратне злочине: У овој просторији лежао он, а овде су, па нисам....

Сведок Душко Брујић: Тамо је била друга просторија где су била врата, шта ја знам, било је отворено и ја сам ту са врата како сам дошао овде, тај Дервишевић је... а видео сам да је прекривен, нисам му видео лице и то.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А како сте знали да је Дервишевић Дедо ако му нисте видели лице, а прекривено је?

Сведок Душко Брујић: Па ко би требао још да буде други....

Заменик тужиоца за ратне злочине: Не, не, како знате да је он ако је прекривен?

Сведок Душко Брујић: Па рекли су да је Дервишевић.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Аха, рекли су. Добро. А ови други су исто...

Сведок Душко Брујић: Ови су други стајали тамо...

Заменик тужиоца за ратне злочине: А како, јесу они били у којој, јесу били, јесте имали утисак да су заробљеници или како оно исто?

Сведок Душко Брујић: Стајали људи тамо шта ја знам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро, хвала вам поштовани суде, немам више питања. То је то.

Председник већа: Добро. Немате више питања. Изволите браниоче.

Адвокат Марко Миловић: Адвокат Марко Миловић, бранилац Јовановић Милорада. Поставио би Вам исто питање, реците ми из насеља Модра, Скуцани Вакуф, Напреље, Лукавица, да ли је било наоружаних мештана муслиманске националности?

Сведок Душко Брујић: Да. Било је, било је, одузимато је пушака, пиштоља, шта ја знам. То је било.

Адвокат Марко Миловић: Колико је та количина наоружања?

Сведок Душко Брујић: Па не би ја знао рећи.

Адвокат Марко Миловић: Много, мало?

Сведок Душко Брујић: Па онако средње негдје, нити је мало нити је много.

Адвокат Марко Миловић: Реците ми да ли је било лица из тих насеља која нису предавала наоружање?

Сведок Душко Брујић: Вјеруј да не знам, не знам, нисам ту пошто сам ја био резервиста, значи моја је била тамо нека заштита, осигурање неко да будем, уз те активне полицајце који су били тада у то доба.

Адвокат Марко Миловић: Ви сте давали исказ 2015. године, и рекли сте сада само би Вас питао, а данас сте рекли да сте изјавили пред тужилаштвом да сте тукли, односно тукли, шамарали и српске и муслиманске припаднике лица и српске и муслиманске националности...

Сведок Душко Брујић: Да.

Адвокат Марко Миловић: Јесте то изјавили тада пред тужилаштвом?

Сведок Душко Брујић: У Бихаћу, јесам.

Адвокат Марко Миловић: Ово Вас питам из разлога што ја нисам нашао у записнику о саслушању сведока Кантоналног тужилаштва, стим у вези ме занима да ли сте имали неких проблема приликом саслушавања или непријатности код Кантоналног тужиоца Мериме Мешановић?

Сведок Душко Брујић: Колико се сјећам нисам.

Адвокат Марко Миловић: Добро. И још једно питање ме занима само, можете ми само појаснити зашто су Авдићи, како сте рекли, је ли, шта су....

Председник већа: На кога Авдића мислите, морате прецизније, на кога Авдића?

Адвокат Марко Миловић: Више Авдића колико сам схватио више Авдића је у питању....

Председник већа: На кога Ви конкретно мислите када постављате питање?

Адвокат Марко Миловић: Па да ли је Месуд или Менсур....

Председник већа: Е то.

Адвокат Марко Миловић: Али говорио је у множини, породица Авдић, можете ми само мало поближе објанити због чега су Вам претили и шта су Вам претили?

Председник већа: А који Авдић, који Авдић Вам је претио, је ли Мехмед?

Сведок Душко Брујић: Мехмед, Мехмед.

Председник већа: Добро.

Сведок Душко Брујић: Мехмед је био што се тиче оно најагилнији, оно толико се некако према мени односио не знам ни ја, баш неке прилике смо се срели овде где ја радим сада у Приједору, и ту срели смо се очи у очи, није могао да ме гледа.

Председник већа: А зашто Вам је претио, је ли мислио да Ви знате нешто ко је лишио живота овога Деду?

Сведок Душко Брујић: Наводно да сам ја... што је њихов отац проглашен био као вођа „Зелених беретки“, не знам ни ја шта је то било, њихов отац је, он је дошао пошто је један од његових синова био приведен доље, е сада он је пошао сад из тог Скуцаног Вакуфа доље, не знам ни ја прошао је кроз моје село и да би дошао до Паланке која је значи 5 километара одозго, и он је био приведен, њихов отац тај. И наводно као Дуле Брујић је крив што је његов отац приведен тада...

Председник већа: Значи нема везе са Дервишевићем, је ли тако?

Сведок Душко Брујић: Ја уопште нисам радио. Ја уопште нисам радио тада, нисам био на служби тада.

Председник већа: Знате зашто Вас питам, ја сам мислила да сте на почетку рекли да је то везано због Дервишевић Деда?

Сведок Душко Брујић: Није, није. Није.

Председник већа: Не због њега?

Сведок Душко Брујић: Није, они су само због њиховог оца, знао сам име....

Председник већа: Значи због њиховог оца, добро, та прича сада овде нама, нас конкретно није интересантна.

Сведок Душко Брујић: Он је мени као, они су мени оно претили неке шта ја знам поруке давали.

Председник већа: А само ћу се надовезати још ово, Авдић Месуда сте видели дакле када сте дошли и угледали Дервишевић Деда прекривеног? Видели сте Авдић Месуда?

Сведок Душко Брујић: Извините али ја не знам, знао сам Илијаза, Ићу и Мехмеда сам знао, али била су ова још три, четири човека, њих је пет, шест браће било, њих нисам знао поименце, јер ови су били блиски са нама оно сурађивали су, долазили су доље, играли смо фудбал и тако то.

Председник већа: Али када сте описивали да сте видели у тој просторији Дервишевић Деда, да је прекривен био....

Сведок Душко Брујић: Прекривен.

Председник већа: Јесте, спомињали сте неког Авдића да сте видели када сам Вас питала је ли отворено, па се видео...

Сведок Душко Брујић: Да, била су та браћа тамо.

Председник већа: А не знате који од њих је био, од Авдића?

Сведок Душко Брујић: Не знам који...

Председник већа: Е то Вас питам, добро.

Сведок Душко Брујић: Не знам.

Председник већа: Они су Вас исто видели.

Сведок Душко Брујић: Ја знам Илијаза, знам и Мехмеда, њих сам двојицу видео, али било је још њихових те браће ту али њих нисам, не знам поименце ко је ко.

Председник већа: Али их знате да су браћа?

Сведок Душко Брујић: Претпостављам да су то браћа Авдић као били.

Председник већа: Добро. Па јесте причали нешто са њима, када сте ушли?

Сведок Душко Брујић: Шта ћу причати, ја сам дошао и само...

Председник већа: Добро, погледали.

Сведок Душко Брујић: Погледао ово и отишао кући.

Председник већа: Добро, изволите даље.

Адвокат Марко Миловић: Ако сам само разумео да резимирамо да кажем пошто је мало, Ви сте поверовали је ли тако Авдићима, да лежи ту, односно да је леш Дервишевић Деде и нисте, на томе је остало?

Председник већа: Молим?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Није то рекао сведок, нису Авдићи рекли...

Председник већа: Не, не.

Адвокат Марко Миловић: Неко је рекао, добро...

Председник већа: Сачекајте мало, не може да се сними, један по један, молим вас.

Сведок Душко Брујић: У станици полиције сам ја дошао ујутро да предам смену са пункта и чуо сам причу каже као Дервишевић Дедо је преминуо и ја када сам завршио тамо све то, значи нормално идем кући, пролазим крај тог музеја, пролазим ту су тамо били ови који су дежурали, чували ту, реко шта, је ли Дедо умро, каже наводно да је умро, ја овде је било не знам отворена врата, отворише врата и ја виђе тамо човека и видео сам тамо ове, друго ја ништа...

Председник већа: Које ове?

Сведок Душко Брујић: Авдиће.

Председник већа: Е тако довршите. Добро, то је то.

Адвокат Марко Миловић: Значи нисте видели лице Дервишевић Деде, ако сам тако разумео.

Председник већа: Па објаснио је.

Адвокат Марко Миловић: Добро. Само што ја нисам упадао колеги тужиоцу у реч, него колега тужилац мени.

Председник већа: Изволите.

Адвокат Марко Миловић: Само да бисмо то били разјаснили...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ако дозволите сада када већ се овако опходи колега бранилац...

Адвокат Марко Миловић: Без зле намере.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Дакле, нису Авдићи рекли да је то Дедо, само сам на то...

Председник већа: То је била примедба. То је била примедба.

Адвокат Марко Миловић: Још би само имао, једну би Вам реченицу цитирао и тиме бих завршио, „на Ваше питање да ли познајем Јовановић Милорада, ја могу рећи да истог познајем и био је резервни милицајац код нас у одељењу, не знам о њему какав је био за остале, према мени је био добар, а мени се лично нико није на њега пожалио од Муслимана који су били затворени“, да ли остајете при овоме?

Сведок Душко Брујић: Остајем.

Адвокат Марко Миловић: Хвала Вам, ја више питања немам.

Председник већа: Добро. Да ли Ви имате неко питање? Изволите.

Оптужени Милорад Јовановић: Добар дан господине Брујићу.

Сведок Душко Брујић: Здраво.

Оптужени Милорад Јовановић: Овде је „Цане“ ја му не знам име пошто га знам површински, имао је изјаву да сам га ја тукао, да си га ти спасио, јесте Ви видјели то да сам ја њега тукао уз тај зид, у тој?

Сведок Душко Брујић: Не, нисам видео.

Оптужени Милорад Јовановић: И још је један свједок рекао колико се сјећам, добро не знам, да сте Ви леша одвезли тога на смеће бацити, то је прошли свједок, ја мислим син од Деде?

Сведок Душко Брујић: Да?

Оптужени Милорад Јовановић: Да сте Ви овога Деду, је ли Дедо, јест тај Дервишевић, да сте га Ви одвезли негде на смеће неког Мајића спомиње, ја стварно тамо не живим 10, 15 година, од 2005. како сам напустио полицију, раздужио, не живим ја стварно не знам шта се то?

Сведок Душко Брујић: Ништа, ја могу, ко је год то изјавио нека се дође и нека се суочи са мном лице у лице.

Оптужени Милорад Јовановић: И до којег смо ми времена чували те Муслимане што су остали?

Сведок Душко Брујић: Па чувао си до краја рата.

Оптужени Милорад Јовановић: Они су остали иза нас тамо је ли тако?

Сведок Душко Брујић: Да.

Оптужени Милорад Јовановић: Они што нису имали оружје, што нису се...

Сведок Душко Брујић: Да, били су сви ту.

Оптужени Милорад Јовановић: Ми смо привођили и Србе је ли тако, који су пљачкали, је ли сјећаш се браће Дамјановића ја смо их и ти привели?

Председник већа: Ви све говорите, он само каже да, или постављате питање или Ви одговарате.

Оптужени Милорад Јовановић: Не, питање је јел сјећа се браће Дамјановића шта је било када смо их, што смо их привели?

Сведок Душко Брујић: Не знам то Милораде, да ли сам ја ту био.

Оптужени Милорад Јовановић: Јеси, јеси, за краве ове од Реце...

Сведок Душко Брујић: А то је оно горе, да, да, да, долазили су са контра стране тамо.

Оптужени Милорад Јовановић: Је ли тако.

Сведок Душко Брујић: Добро, нисам ја знао, видиш то си ме подсетио а ја сада знам ко су браћа Дамјановић, у Приједору живе, а нисам знао, нисам познавао тада.

Оптужени Милорад Јовановић: А ајде ми кажи ко је још долазио горе, ко је био надлежан да испитује у „Симе Миљуша“ музеју и станици полиције, ми као резервни састав, активни, војни полицајци, инспектори, ко је испитивао привођене?

Сведок Душко Брујић: Долазили, не зна се ни ко је испитивао више, долазили, било је и цивила, и цивила је било.

Оптужени Милорад Јовановић: А јесмо ми имали каква овлашћења као резервисти?

Сведок Душко Брујић: Па шта ћеш имати, нисмо имали уопште ника овлашћења.

Оптужени Милорад Јовановић: Ко је добијао налог ко ће се привести, ко је давао налог?

Сведок Душко Брујић: Давао командир.

Оптужени Милорад Јовановић: Ко ме?

Сведок Душко Брујић: Активним полицајцима који су били.

Председник већа: А јесте Ви били присутни када су испитивали неке од ових људи? Јесте били прсутни да чујете када их испитују?

Сведок Душко Брујић: Нисам.

Председник већа: Добро, то је и рекао.

Оптужени Милорад Јовановић: Ништа, немам више питања.

Сведок Душко Брујић: Не знам ја шта би ја тражио као резервни полицајац ту.

Председник већа: Не, зато што сте то и изјавили, зато Вас то и питам.

Сведок Душко Брујић: Да.

Председник већа: Да ли има још додатних питања за сведока? Нема питања више. Да ли Ви имате нешто још да нам кажете?

Сведок Душко Брујић: Имам да кажем што, не да се тиче овога, ја сам човек болестан, на инсулину сам, и ово сам због Милорада дошао.

Председник већа: Дошли сте по позиву нашем.

Сведок Душко Брујић: Па по позиву вашем, али ја сам у задњем моменту хтио да се опозovem да могу доћи, ја имам човека пратњу...

Председник већа: Надам се да Вас више нећемо позивати, ништа не могу да Вам обећам, али ја се надам да Вас више нећемо позивати, него само да Вас питам Ви сте имали трошкове доласка је ли тако, овде у суд?

Сведок Душко Брујић: Да.

Председник већа: Ви долазите из Приједора?

Сведок Душко Брујић: Приједора.

Председник већа: И овде по мојој некој евиденцији коју сам добила од наше Службе за помоћ и подршку сведоцима, сведок Брујић Душко за гориво и путарину од Приједора до Београда и назад тражи укупно 16.124,00 динара и каже за Брујић Душка су путарине 13 евра што износи 1.532, 83 x 2 то је 3.065,00 динара, гориво 138 и то би све укупно било 12.688,84 динара, дакле јесу ли ово трошкови у износу од 16.124,00 динара који покривају Ваш долазак?

Сведок Душко Брујић: Највероватније да јесу.

Председник већа: Добро.

Сведок тражи трошкове на име доласка у суд из Приједора до Београда и натраг у износу од 16.124,00 динара.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

досуђују се трошкови сведоку у износу од 16.124,00 динара.

Ништа Ви ћете видети са овом нашом Службом за помоћ и подршку сведоцима, биће Вам три трошкови и исплаћени.

Сведок Душко Брујић: Могу да кажем још нешто.

Председник већа: Изволите.

Сведок Душко Брујић: Ако будем требао да се могу испитати у Приједору.

Председник већа: Добро. Добро.

Сведок Душко Брујић: Јер ово нема смисла за мене.

Председник већа: Добро. То би било све господине Брујићу, можете ићи. Хвала Вам што сте дошли.

Сведок Душко Брујић: Довиђења.

Председник већа: Довиђења, пријатно. То би било све за данас што смо планирали.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

главни претрес се одлаже, а следећи заказује за 26.09.2019. године у 12,00 часова.

Шта ћемо сада. 27. видите да ли је слободан. Само да видим. Погледајте 25. погледајте прво 25. Ајде Влада каже да је узео, 27. погледајте. Дакле 27. септембар у 09,30. Не, не може. Имамо проблем око... ви то знате, то је већ опште познато... Ништа бићете обавештени писменим путем. Само мало. Не. Само мало још, само мало да видим још нешто. А овај 17. септембар осигурања имам па ту негде да убацим. Не, ми ћемо то раније. Дакле, не можемо 30. Дакле овако 17. септембар и више не могу да померам, ништа.

Дакле, главни претрес се одлаже, а следећи заказује за:

17. септембар у 13,00 часова, не то ми је касно, у 12,00 часова. У 12,00 часова, судница број 3. У 12,00 часова, судница број 3.

Дакле, 17. септембар.

Што је присутнима саопштено уместо позива.

На главни претрес позвати сведоке Петровић Бошка и Билбија Вида.

Довршено у 13,25.

Записничар

Председник већа-судија